

[Madsen-Mygdal.]

Endvidere nævnte den højtærede Finansminister, at vi fra vor Side ønsker en Nedsættelse af de sociale Udgifter til Lettelse af Ejendomsskatterne. Naar den højtærede Finansminister er ved at gætte, er der jo ingen Grænser for, hvad Ministeren kan gætte paa; men han vil ikke finde nogen som helst Udtalelse i saa Henseende fra vor Side. At vi skulde ønske Ejendomsskatterne reguleret i Forhold til, hvad de var før Krigen, og i Forhold til, hvad de er i Byerne, ved Hjælp af Nedsættelse af de sociale Udgifter, har vi Gang paa Gang gendrevet; og den højtærede Finansminister maa virkelig sætte sig ind i, hvad vi foreslaar, før han udtaler sig her.

Hvis det Beløb, der skal overføres fra Staten til Kommunerne — 23—24 Mill. Kr. —, ikke kan findes ved Beparelser paa Statens Budgetter, maa det skaffes ved indirekte Afgifter paa Luksusforbruget; og jeg vil gerne her anmode det konservative Folkeparti, der nu gaar til Forhandling i Udvalget, om at vaage over, at vi ikke bruger alle Muligheder for Luksusbeskatning til noget andet, saa der ikke bliver noget til Nedsættelse af Ejendomsskatterne.

Den højtærede Finansminister sluttede med at sige, at der var ingen, der vilde lade de arbejdsløse sulte. Nej, det er der ikke, selv om jeg jo nok tror, at man har beskyldt os derfor. Det er ikke rigtigt, det ønsker vi ikke, og vi misunder aldeles ikke de arbejdsløse den sørgelige Lod, de har, og de karrige Understøttelser, de har at leve af; men vi tror, det er ganske nødvendigt, ikke blot af økonomiske Grunde, men ogsaa for i det hele taget at faa denne meget vigtige Side af Tilpasningen gennemført, nemlig Løn-niveauet og dermed Prisniveauet, at de, der fastsætter Arbejdsvilkaarene her i Landet, ogsaa faar et meget større Ansvar for, at der kan skaffes Arbejde paa disse Vilkaar.

I Fagforeningerne har man den Opfattelse, at naar bare man kan blive enig med Arbejdsgiverforeningen, saa er det godt. Nej, det er fuldkommen ligegyldigt, hvad de bliver enige om, thi det retter Livet sig jo ikke efter, og man kommer nu en Gang til at rette sig efter Livet, til at rette sig efter, hvad Folk er i Stand til at betale baade for Arbejde og for Varer, hvis man ikke vil skabe en Arbejdsløshed af et ulykkeligt Omfang, saaledes som vi har det nu, og saaledes som der desværre er Udsigt til for Fremtiden.

Jeg takker den højtærede Statsminister for hans Udtalelser om Villighed til at overveje et eventuelt Forslag vedrørende Parts-

fiskernes Stilling, men samtidig udtalte Statsministeren ganske vist, at han ikke fandt, at disse Partsfiskeres Stilling var saa daarlig som f. Eks. Landarbejdernes. Deri tror jeg nu, den højtærede Statsminister tager fejl. Den højtærede Statsminister har Gang paa Gang omtalt Landarbejderne — jeg har hørt det baade her i Salen og paa Møder ude i Landet — som Folk, der var daarligere stillet end alle andre. (*Stemmer:* Det er de ogsaa). Det er de ogsaa, siger nogle ærede Medlemmer, men jeg tror dog, at Landarbejderne er betydelig bedre stillet økonomisk end Husmændene, og jeg tror, at Partsfiskerne i Sammenligning med det store Flertal af Landarbejderne har et meget usikkert Erhverv — Landarbejderne har i hvert Fald det, at de har et fast og sikkert Erhverv. (*Modsigelser.*) Ja, jeg tror ikke, at de Herrer, som smiler, har sat sig rigtig ind i Forholdene.

Landarbejdernes Lønninger er ganske vist i Kroner lavere end Industriarbejdernes; men jeg vil minde om, at til den Løn skal der lægges fri Bolig for alle Landarbejderne, baade gifte og ugifte, og for ugifte tillige Kosten, og at en Arbejder her i København, takket være de urimelig høje Byggeomkostninger, nu maa betale op til 1 000 Kr. om Aaret endda for en meget beskedn og indskrænket Bolig. Det er jo en mægtig Forsøgelse af en Arbejders Udgifter, og det har en Landarbejder frit, det lægges til Lønnen. (*Afbrydelse.*) Ja, jeg kender dog noget til Forholdene, jeg er ikke helt uvidende om det, jeg taler om her. Det er den almindelige Regel ved større Landbrug — og de behøver endda ikke at være meget store —, at Landarbejderne er fast ansatte. Enhver, der er kendt med Forholdene, maa vide, at vi endnu i Landbruget holder Skiftedag 1. Maj og 1. November, og der er 3 Maaneders Opsigelse.

Naar jeg nævner dette sidste, er det, fordi Statsministerens Udtalelse bragte mig til at tænke paa en Ting, jeg ikke har tænkt paa før, og jeg vil derfor gerne spørge Finansministeren, om alle de gifte, og for øvrigt ogsaa ugifte Arbejdere, i Landbruget skal medregnes til de fastansatte. De har alle sammen 3 Maaneders Opsigelse, der er sikret dem Arbejde hver eneste Dag. Man mener jo, at de er saa usselt stillet — hvad jeg nu ikke tror, selv om jeg selvfølgelig kunde ønske, at de var bedre stillet —, men jeg vil gerne spørge Finansministeren, om alle de, der er anbragt i Landbrugets Tjeneste, ogsaa skal betale Ekstraskat. (*Stemmer:* De svarer ikke Statsskat). I mange af de Egne, hvor jeg er kendt, er de i Øje-